

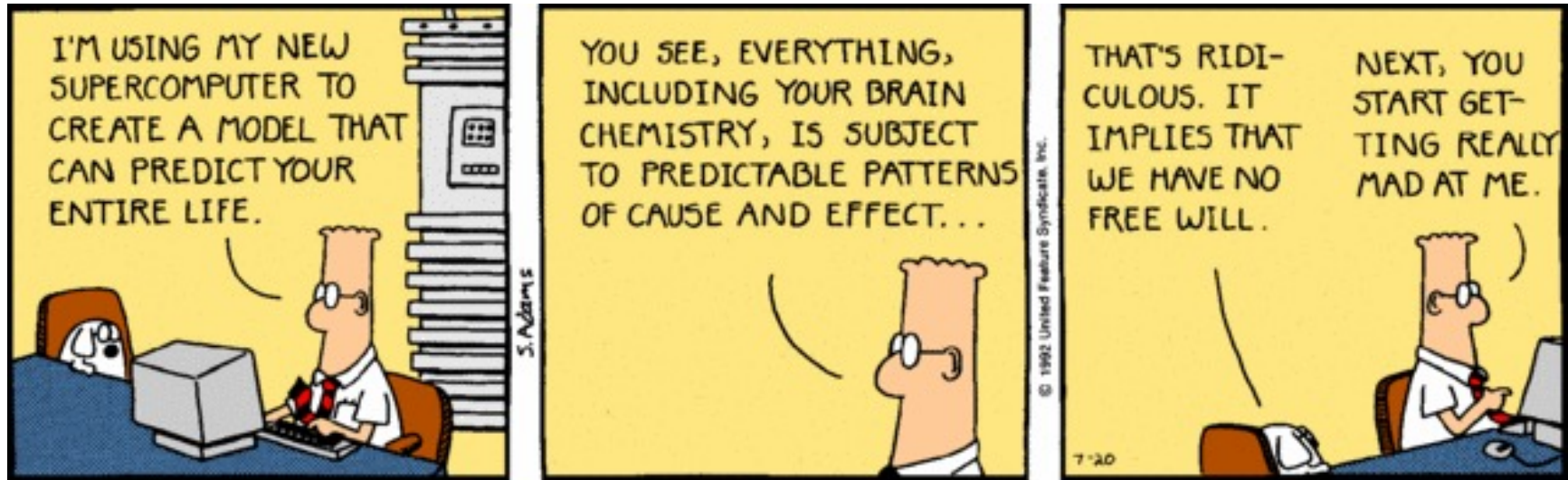
Calculatoare Numerice

– Cursul 12 –

Banda de asamblare (2)

Facultatea de Automatică și Calculatoare
Universitatea Politehnica București

Comic of the day

<http://dilbert.com/strips/comic/1992-07-20/>

Din cursul anterior

$$\frac{\text{Time}}{\text{Program}} = \frac{\text{Instructions}}{\text{Program}} * \frac{\text{Cycles}}{\text{Instruction}} * \frac{\text{Time}}{\text{Cycle}}$$

Crește datorită bulelor
din pipeline

Scade, deoarece sunt mai puține
porți logice pe căile critice dintre
flip-flop-uri

- Pipelining mărește frecvența de operare iar CPI cresc mai lent -> performanță mărită
- Implementarea în b.a. este complicată de HAZARDE:
  - Hazarde structurale (două instrucțiuni vor aceeași resursă hardware)
  - Hazarde de date (instrucțiunea anterioară produce o valoare de care are nevoie instrucțiunea în curs de execuție)
  - Hazarde de control (instrucțiunile schimbă semnalele de control, e.g., branches & exceptions)
- Tehnici de rezolvare:
  - 1) Interlock-uri (oprim execuția noilor instrucțiuni până când vechile instrucțiuni ies din b.a. și fac write-back)
  - 2) Bypass (transferăm valoarea vechii instrucțiuni către cea nouă imediat ce rezultatul este disponibil)
  - 3) Speculează (ghicește efectul instrucțiunii prelabile)

De ce avem nevoie să calculăm următorul PC?

- Pentru Jump-uri
  - Opcode, PC & offset
- Pentru Jump Register
  - Opcode, Register value și PC
- Pentru Conditional Branches
  - Opcode, Register (pentru condiție), PC și offset
- Pentru toate celelalte instrucțiuni
  - Opcode și PC (și trebuie să știm că nu sunt cele de sus)

Calculul PC - bule

time

	t0	t1	t2	t3	t4	t5	t6	t7	...
--	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

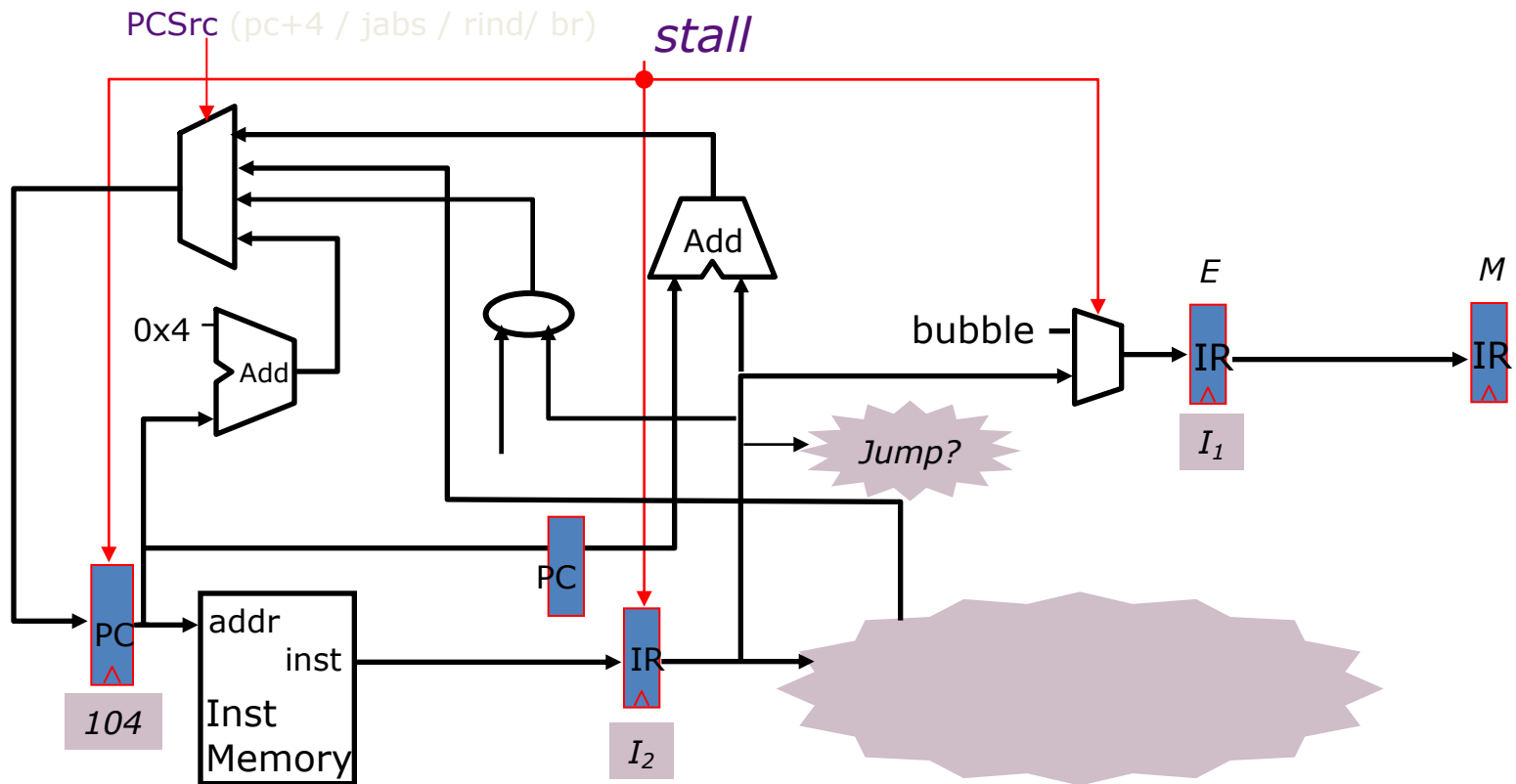
(I ₁) x1 ← x0 + 10	IF ₁	ID ₁	EX ₁	MA ₁	WB ₁						
(I ₂) x3 ← x2 + 17		IF ₂	IF ₂	ID ₂	EX ₂	MA ₂	WB ₂				
(I ₃)				IF ₃	IF ₃	ID ₃	EX ₃	MA ₃	WB ₃		
(I ₄)						IF ₄	IF ₄	ID ₄	EX ₄	MA ₄	WB ₄

Resource Usage

	<i>time</i>	t0	t1	t2	t3	t4	t5	t6	t7	...	
IF	I ₁	-	I ₂	-	I ₃	-	I ₄				
ID		I ₁	-	I ₂	-	I ₃	-	I ₄			
EX			I ₁	-	I ₂	-	I ₃	-	I ₄		
MA				I ₁	-	I ₂	-	I ₃	-	I ₄	
WB					I ₁	-	I ₂	-	I ₃	-	I ₄

- ⇒ *pipeline bubble*

Speculăm că următoarea adresă e PC+4

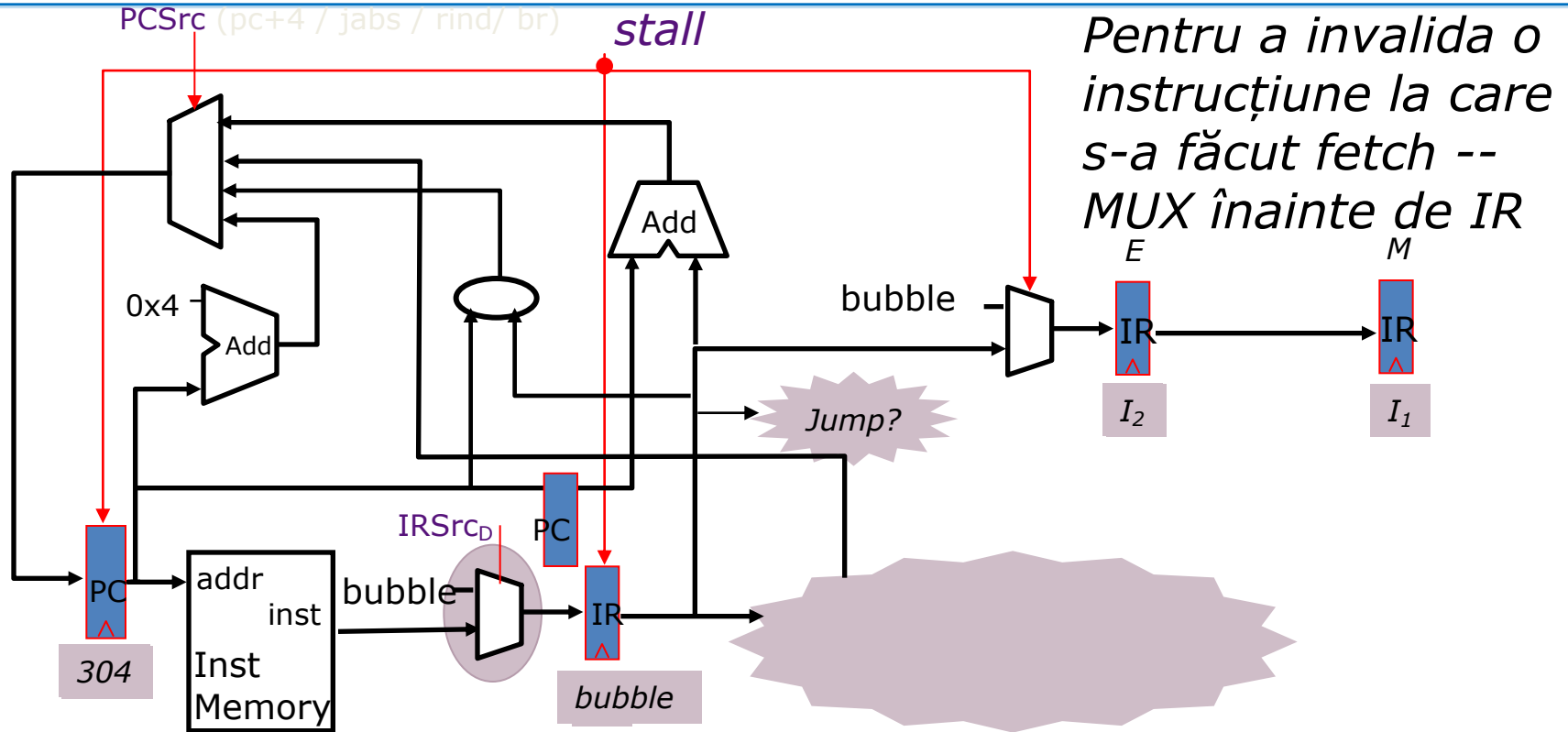

I ₁	096	ADD	
I ₂	100	J 304	
I ₃	~~104~~	~~ADD~~	<i>kill</i>
I ₄	304	ADD	

Un jump invalidează (nu oprește) instrucțiunea următoare

Cum?

Implementarea de jump-uri în b.a.

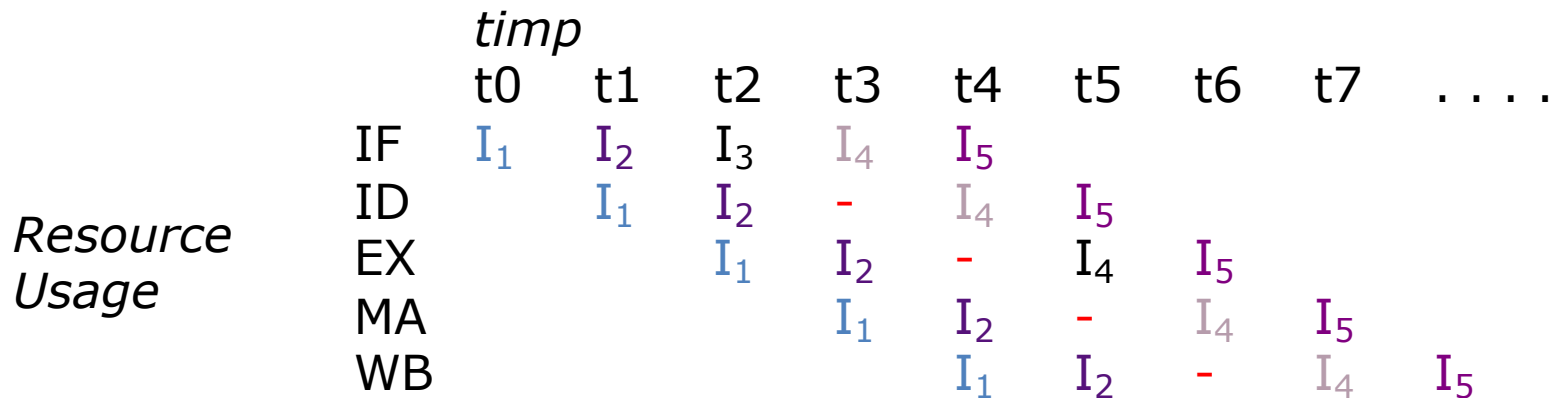
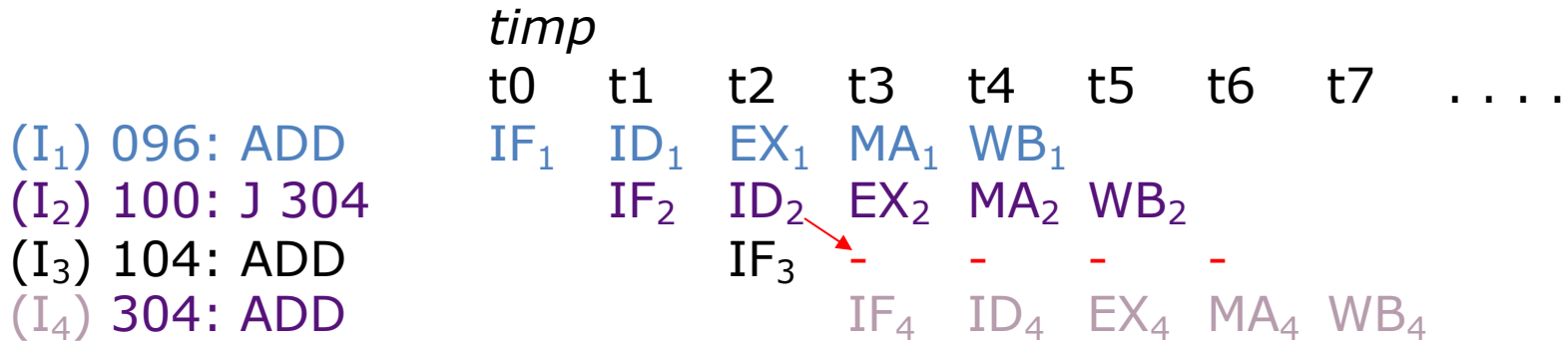

Pentru a invalida o instrucțiune la care s-a făcut fetch -- MUX înainte de IR

I ₁	096	ADD	
I ₂	100	J 304	
I ₃	~~104~~	~~ADD~~	<i>kill</i>
I ₄	304	ADD	

IRSrc_D = Case opcode_D
 J, JAL ⇒ bubble
 ... ⇒ IM

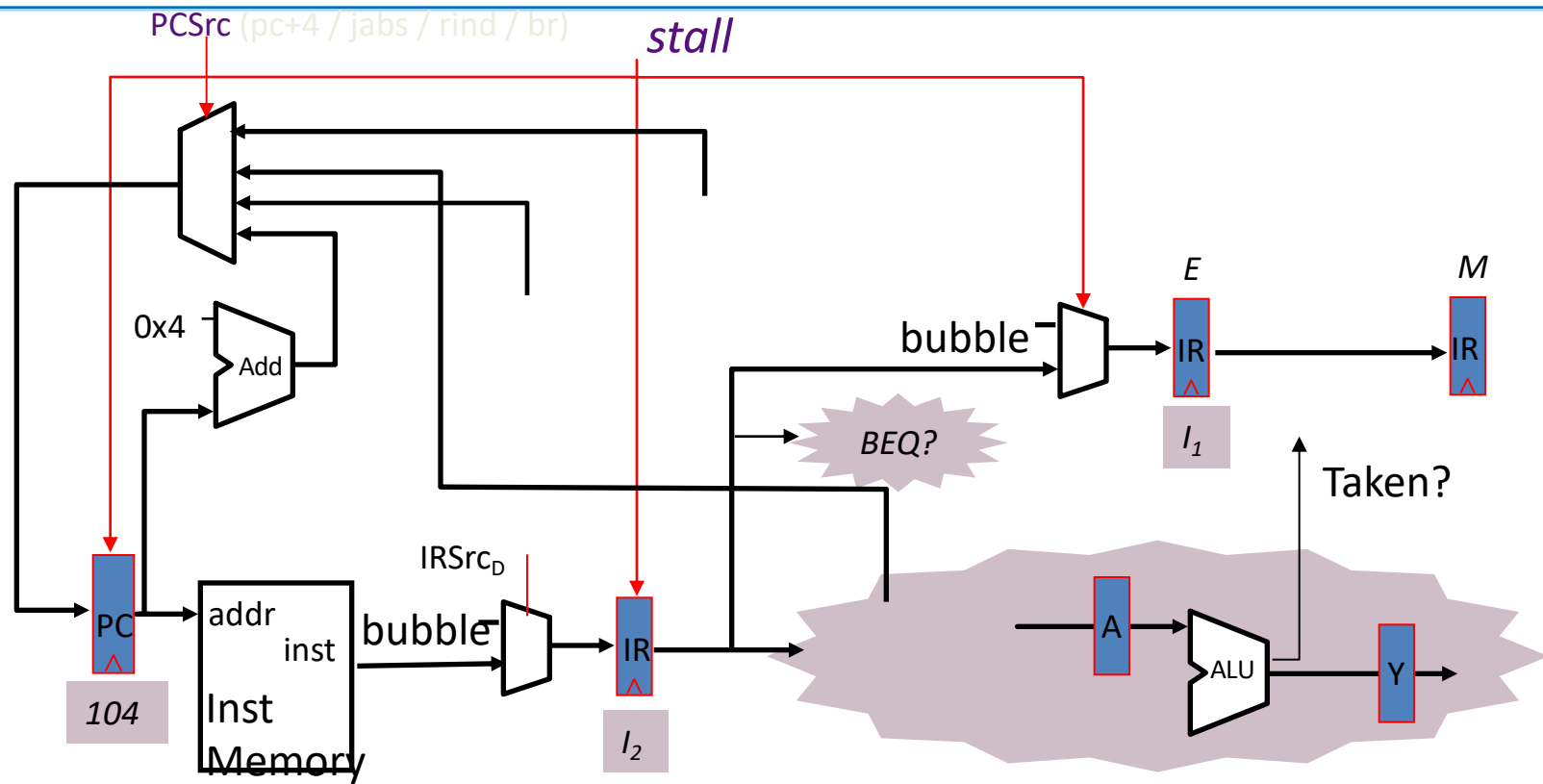
Diagrama Jump în b.a.

- ⇒ *pipeline bubble*

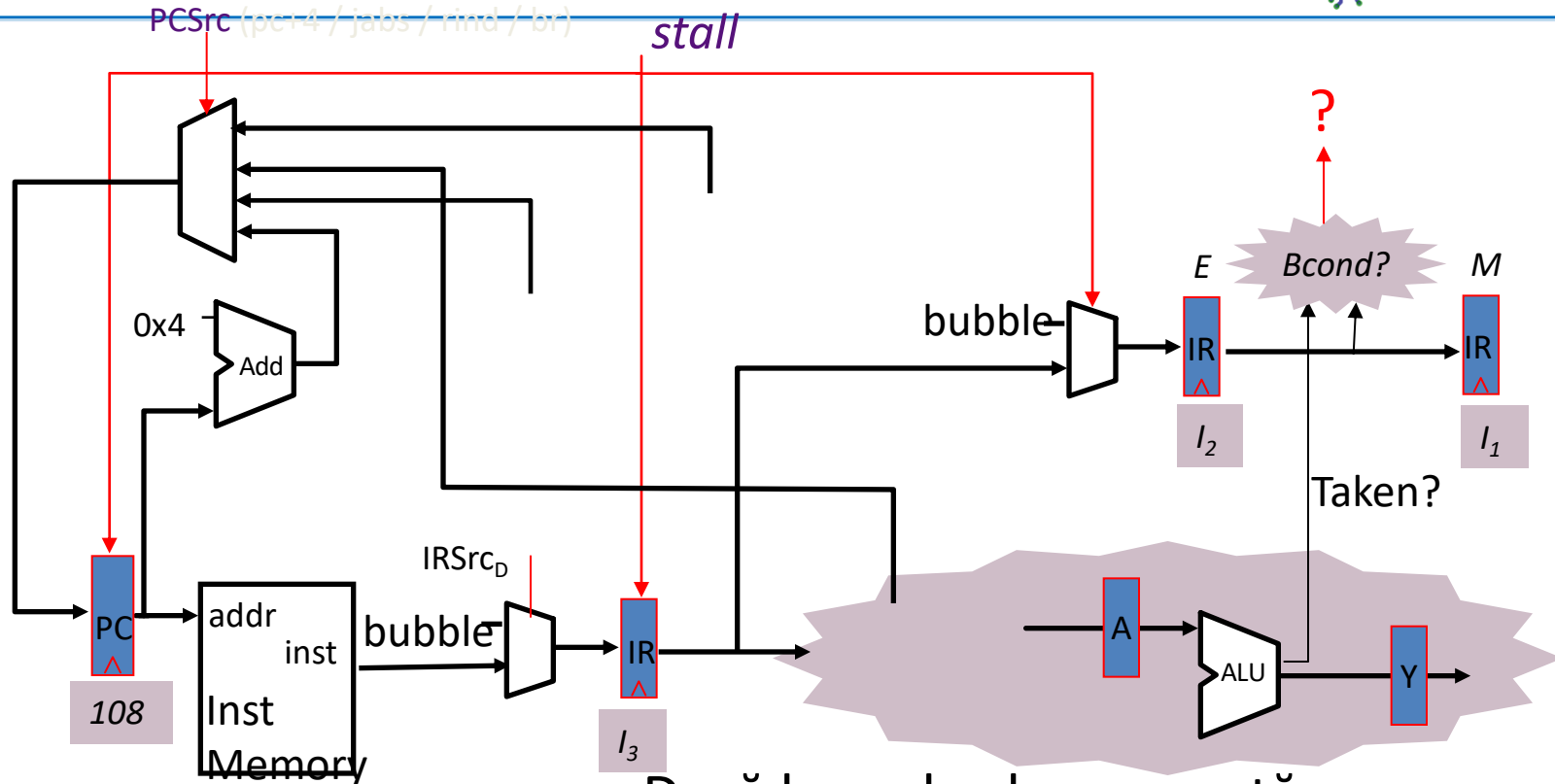
Implementarea în b.a. a branch-urilor

I ₁	096	ADD
I ₂	100	BEQ x1,x2 +200
I ₃	104	ADD
I ₄	300	ADD

Condiția de branch nu e cunoscută până la faza de execute
Ce putem face în faza de decode?

Implementarea în b.a. a branch-urilor

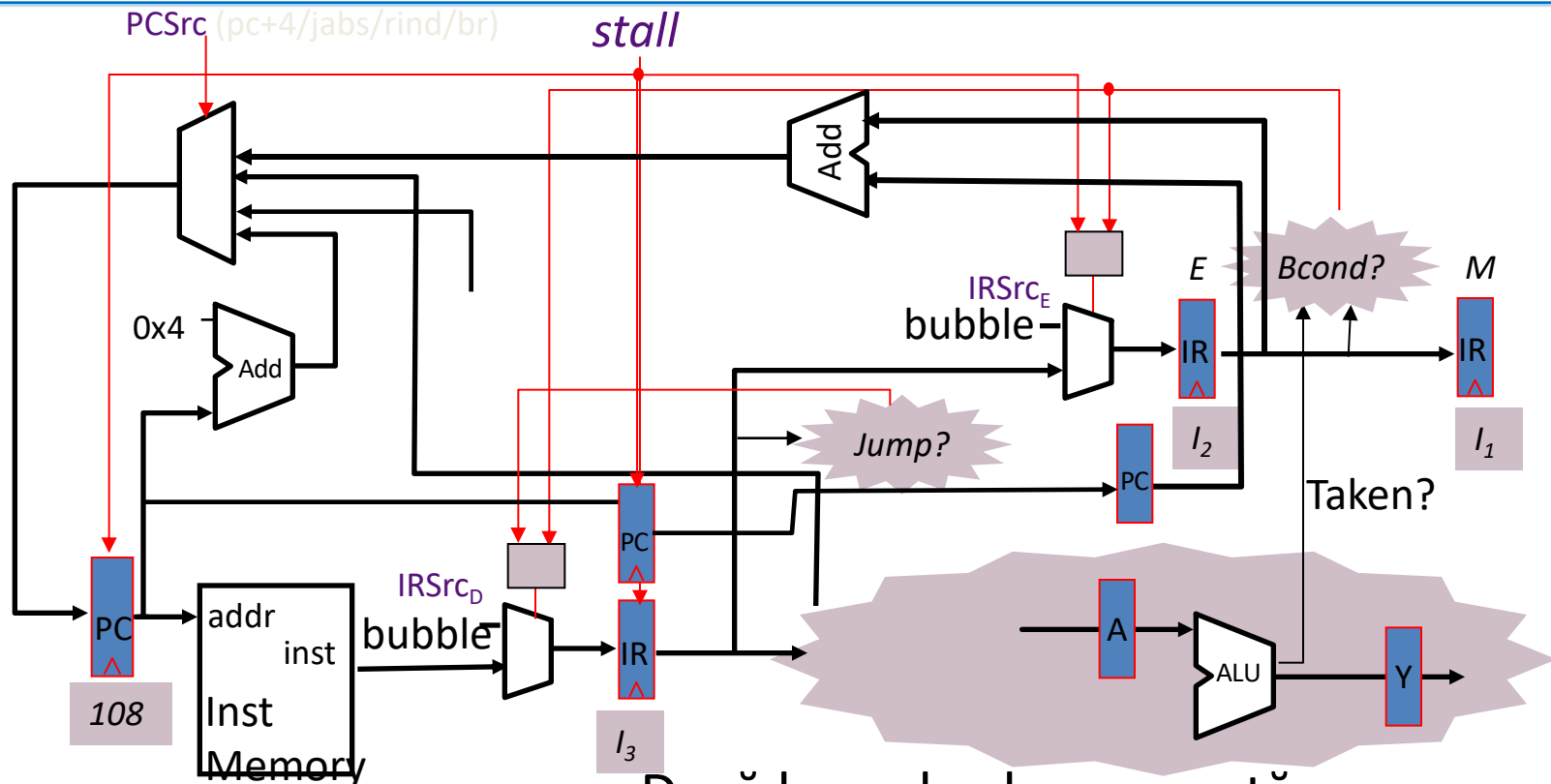

Dacă branch-ul se execută

- Invalidăm următoarele 2 instrucțiuni
- instrucțiunea din faza de decode nu e validă ⇒ **semnalul de stall nu e valid**

I ₁	096	ADD
I ₂	100	BEQ x1,x2 +200
I ₃	104	ADD
I ₄	300	ADD

Implementarea în b.a. a branch-urilor

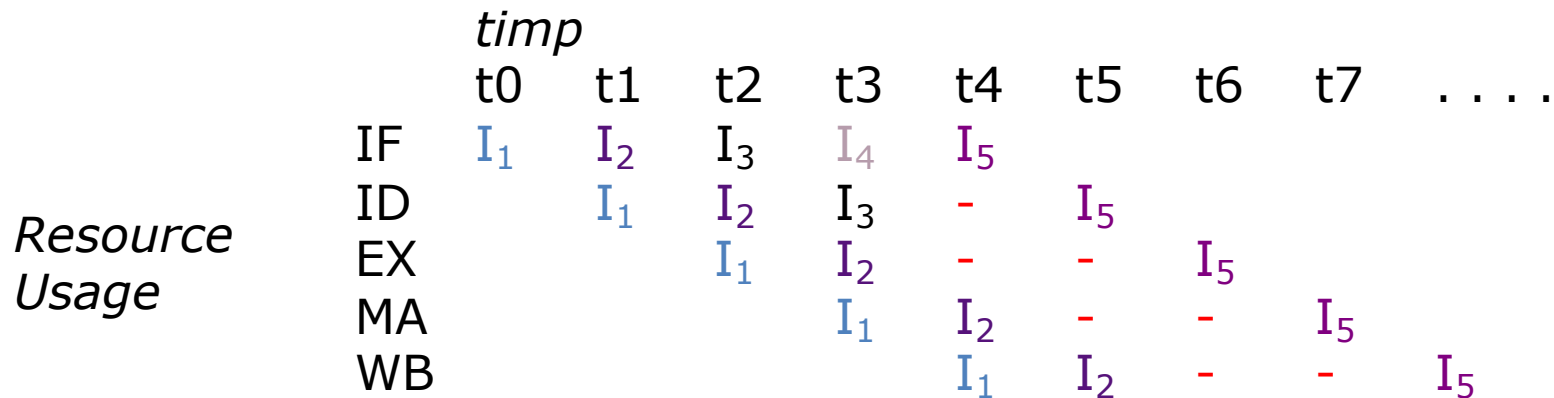
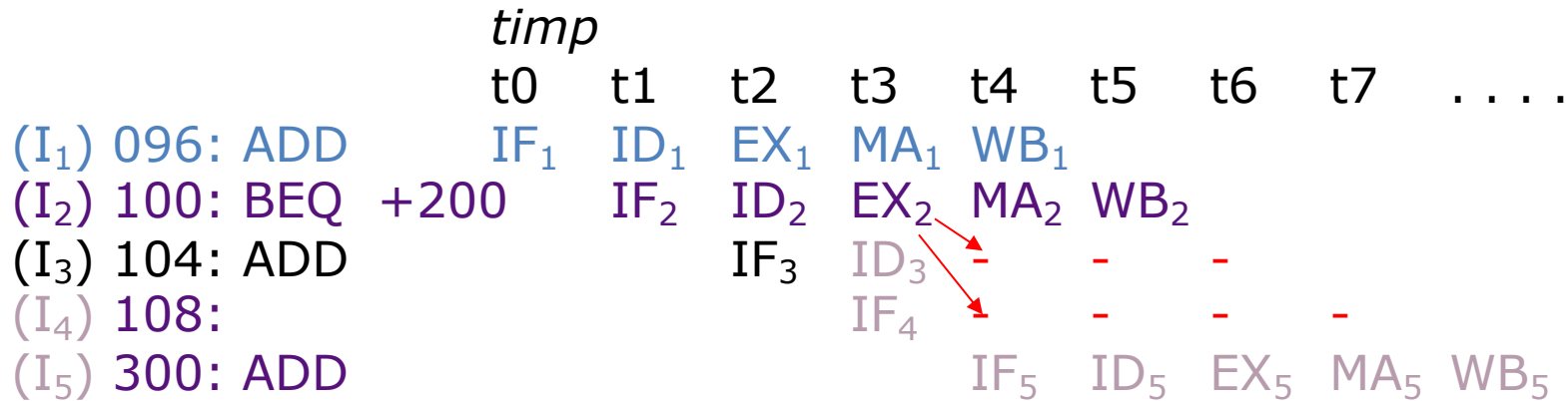

Dacă branch-ul se execută

- Invalidăm următoarele 2 instrucțiuni
- instrucțiunea din faza de decode nu e validă ⇒ **semnalul de stall nu e valid**

I ₁ :	096	ADD
I ₂ :	100	BEQ x1,x2 +200
I ₃ :	104	ADD
I ₄ :	300	ADD

Diagrame în b.a. pentru branch

- ⇒ *pipeline bubble*

Folosim branch-uri mai simple (e.g., comparăm un registru cu zero) cu comparația în faza de decode

	<i>timp</i>									
	t0	t1	t2	t3	t4	t5	t6	t7	...	...
(I ₁) 096: ADD	IF ₁	ID ₁	EX ₁	MA ₁	WB ₁					
(I ₂) 100: BEQZ +200		IF ₂	ID ₂	EX ₂	MA ₂	WB ₂				
(I ₃) 104: ADD			IF ₃	-	-	-	-			
(I ₄) 300: ADD				IF ₄	ID ₄	EX ₄	MA ₄	WB ₄		

	<i>timp</i>									
	t0	t1	t2	t3	t4	t5	t6	t7	...	...
IF	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅					
ID		I ₁	I ₂	-	I ₄	I ₅				
EX			I ₁	I ₂	-	I ₄	I ₅			
MA				I ₁	I ₂	-	I ₄	I ₅		
WB					I ₁	I ₂	-	I ₄	I ₅	

- ⇒ *pipeline bubble*

- Schimbăm semnatica ISA ca instrucțiunea de după un jump sau branch este executată întotdeauna
  - Dă compilatorului oportunitatea de-a insera o instrucțiune utilă unde in mod normal ar fi fost o bulă în b.a.

I ₁	096	ADD	
I ₂	100	BEQZ r1, +200	
I ₃	104	ADD	←
I ₄	300	ADD	

Delay slot instruction executată indiferent de rezultatul branch-ului

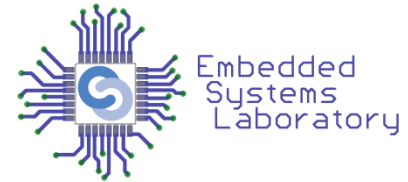
Diagrama în b.a. pentru branch (branch delay slot)

	<i>time</i>								
	t0	t1	t2	t3	t4	t5	t6	t7	...
(I ₁) 096: ADD	IF ₁	ID ₁	EX ₁	MA ₁	WB ₁				
(I ₂) 100: BEQZ +200		IF ₂	ID ₂	EX ₂	MA ₂	WB ₂			
(I ₃) 104: ADD			IF ₃	ID ₃	EX ₃	MA ₃	WB ₃		
(I ₄) 300: ADD				IF ₄	ID ₄	EX ₄	MA ₄	WB ₄	

	<i>time</i>								
	t0	t1	t2	t3	t4	t5	t6	t7	...
IF	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄					
ID		I ₁	I ₂	I ₃	I ₄				
EX			I ₁	I ₂	I ₃	I ₄			
MA				I ₁	I ₂	I ₃	I ₄		
WB					I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	

Resource Usage

De ce nu putem să executăm tot timpul o instrucțiune nouă la fiecare ciclu de ceas? (CPI>1)

- Un sistem de bypass complet s-ar putea să fie prea dificil de implementat (și prea costisitor)
  - De obicei, sunt rutate cele mai utilizate căi de bypass
  - Pentru alte rute este posibil să avem nevoie de să mărim ciclul de ceas, ceea ce ar contracara beneficiile date de reducerea CPI
- Un load are latență de doi cicli
  - O instrucțiune imediat după load nu poate să utilizeze rezultatul load-ului
  - MIPS-I ISA definește *load delay slots*, un hazard vizibil software (compilerul planifică o instrucțiune independentă sau inserează un NOP pentru a evita hazardul). Înlăturat la MIPS-II (prin adăugarea de pipeline interlocks în hardware)
    - MIPS: “**M**icroprocessor without **I**nterlocked **P**ipeline **S**tages”
- Branch-urile condiționale pot cauza bule
  - Invalidează următoarea instrucțiune dacă nu avem delay slots.

RISC-V Branches & Jumps

Fiecare instruction fetch depinde de una sau două informații de la instrucțiunea precedentă:

- 1) Este instrucțiunea precedentă un branch valid?
- 2) Dacă da, care e adresa țintă?

Instruction

J

JR

B<cond.>

Taken known?

After Inst. Decode

After Inst. Decode

After Execute

Target known?

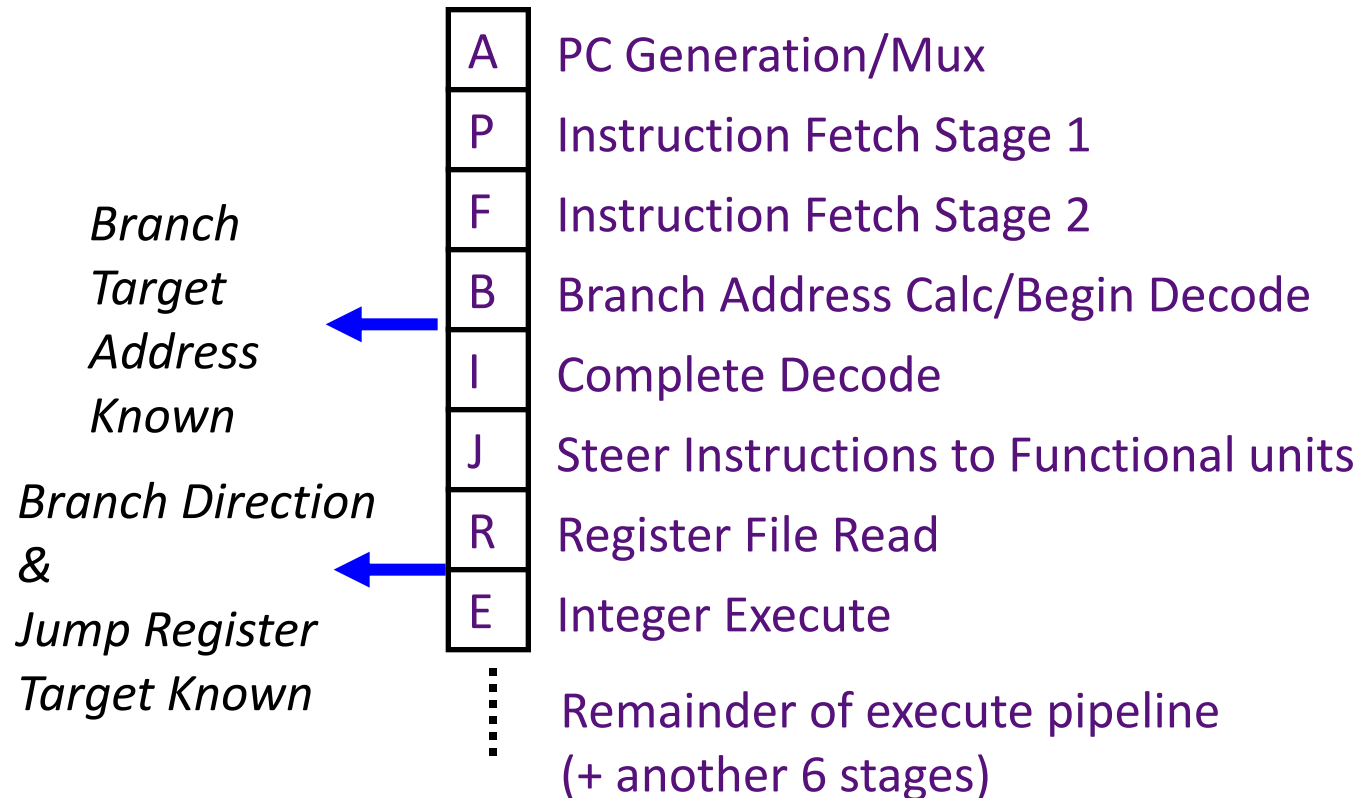
After Inst. Decode

After Reg. Fetch

After Inst. Decode

Penalizările pentru branch în b.a. moderne

Etapele pentru instruction fetch la UltraSPARC-III
(in-order issue, 4-way superscalar, 750MHz, 2000)

- Soluții software
  - Eliminarea branch-urilor - loop unrolling
    - Mărește lungimea programului
  - Reducerea timpului de decizie – instruction scheduling
    - Calculează condiția pentru branch cât de curând posibil
- Soluții hardware
  - Găsește altceva de făcut - delay slots
    - Umple bulele din b.a. cu instrucțiuni utile (necesită cooperare din partea software-ului)
  - Speculează - branch prediction
    - Execuția speculativă a instrucțiunilor de după branch

Motivație:

Penalizările pentru branch limitează profund performanța procesoarelor în b.a.

Predictoarele moderne au o acuratețe destul de mare (>95%) și pot reduce penalizările semnificativ

Suport hardware necesar:

Structuri pentru predicție:

- Branch history tables, branch target buffers, etc.

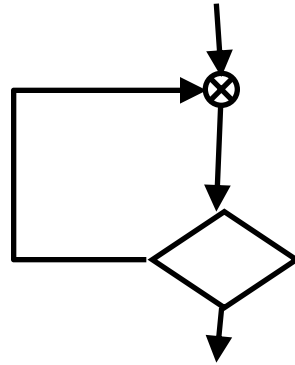
Mecanisme de recuperare în cazul unei predicții proaste:

- Ține rezultatele calculelor separate de commit
- Invalidează instrucțiunile de după branch din b.a.
- Reface starea pentru branch-ul respectiv

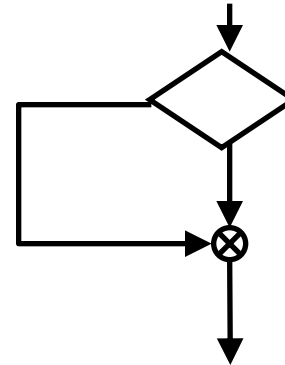
Static Branch Prediction

Probabilitatea totală ca un branch să fie valid este de
~60-70% dar:

înapoi
90%

înainte
50%

ISA poate să atașeze o semantică potrivită la direcțiile pentru
branch-uri, e.g., Motorola MC88110

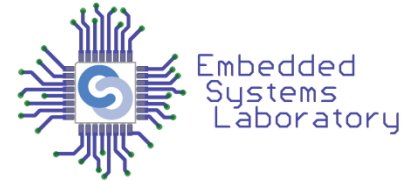
bne0 (direcția preferată)

beq0 (mai puțin folosită)

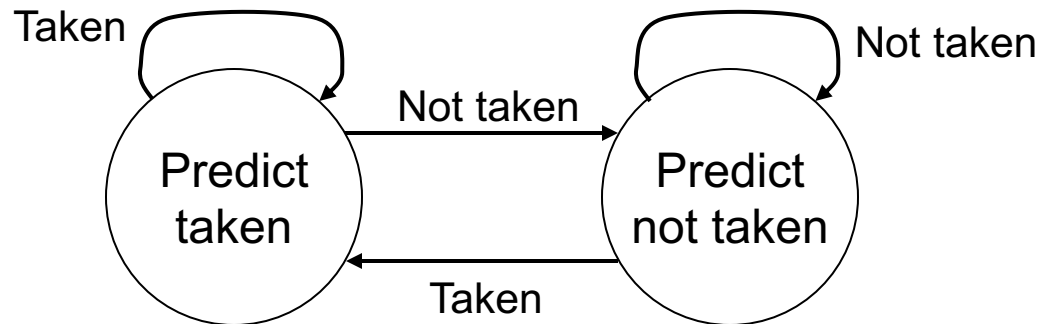
ISA poate permite alegerea arbitrară a direcției prezise static,
e.g., HP PA-RISC, Intel IA-64 sunt de obicei ~80% precise

Dynamic Branch Prediction

- învățând din experiențele anterioare

- Corelație temporală
  - Felul în care se execută un branch poate fi un bun indicator despre modul în care se va executa la următoarea trecere prin program.
- Corelație spațială
  - O structură cu mai multe branch-uri se poate executa într-o manieră corelată (cale preferată de execuție)

Automat pentru predicția branch-urilor cu două stări.

Probleme cu această abordare:

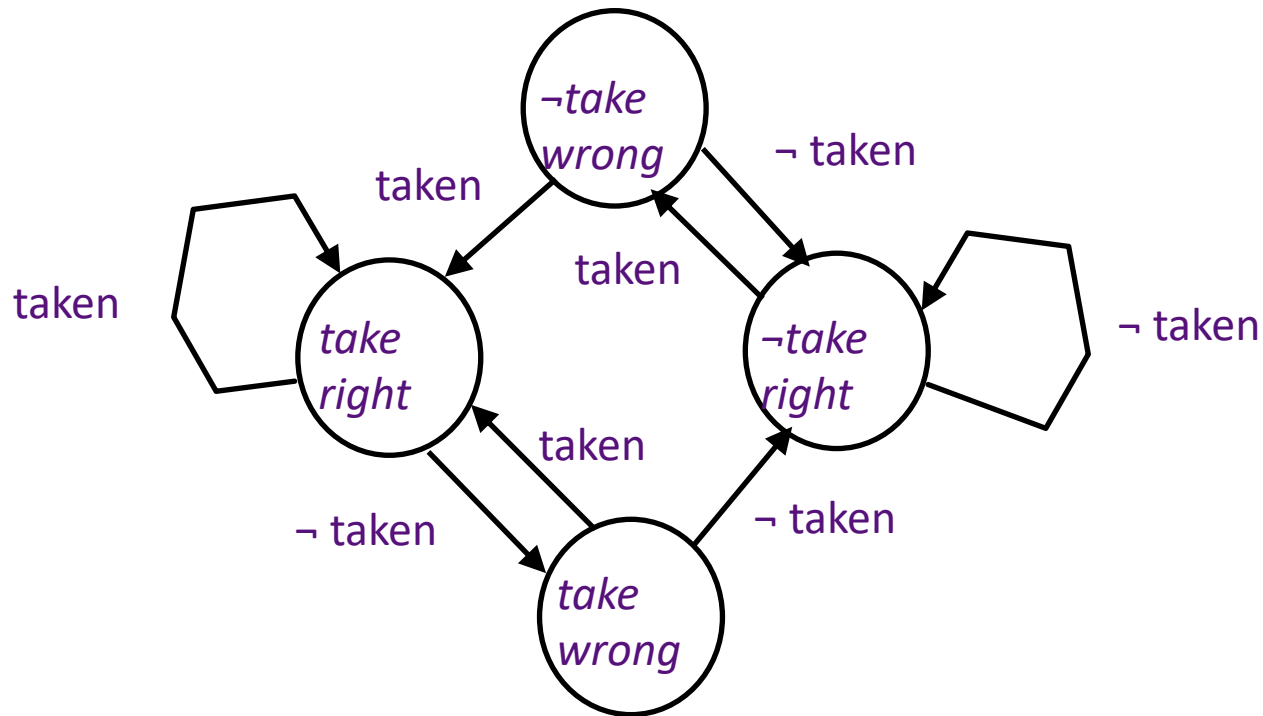
Dacă avem branch-uri într-o buclă, avem automat 2 previziuni greșite:

La prima iterație (bucla este repetată dar istoricul indică ieșirea din buclă)

La ultima iterație (când bucla se termină dar istoricul arată că există repetiție)

Elemente de predicție a branch-urilor

- Presupunem că avem doi biți BP per instrucțiune
- Schimbăm politica de predicție după două greșeli consecutive!

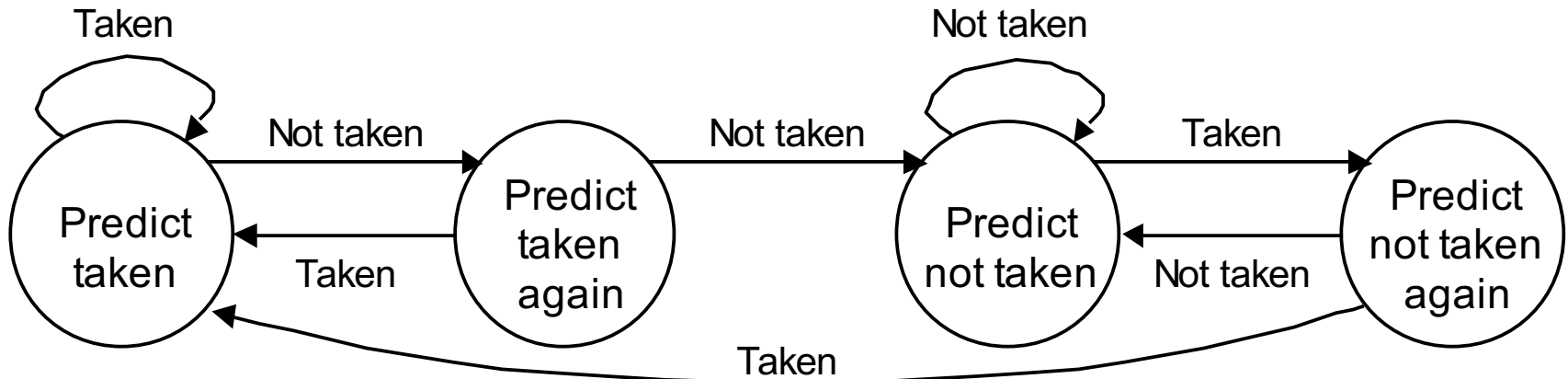

BP state:

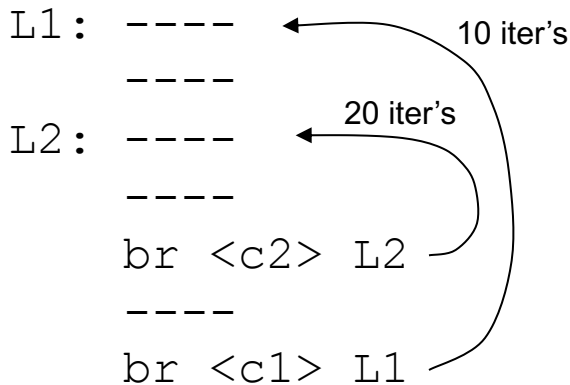
(predict take/-take) x (last prediction right/wrong)

Elemente de predicție a branch-urilor

Schemă de predicție cu patru stări

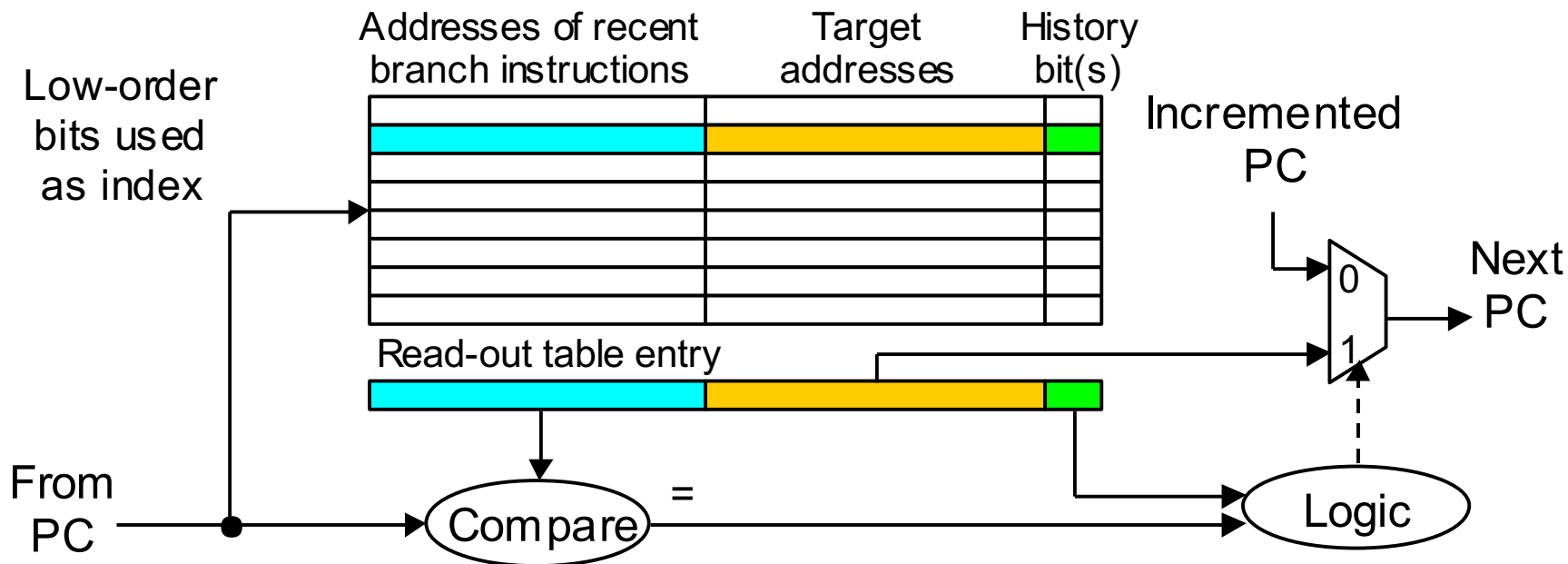

Impactul diferitelor scheme de predicție

Soluție

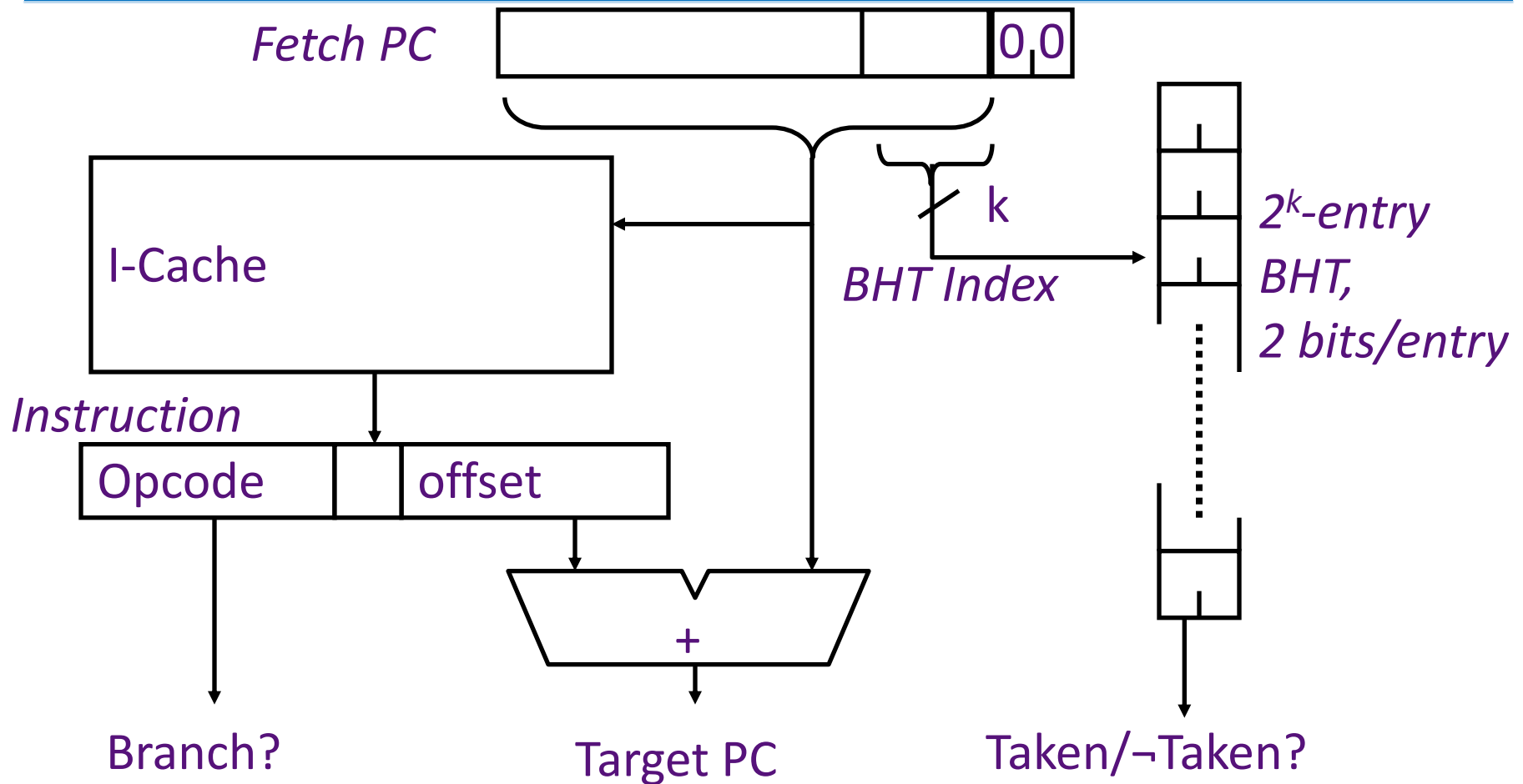
- Always taken: 11 predicții proaste, 94.8% precis
- 1-bit history: 20 predicții proaste, 90.5% precis
- 2-bit history: la fel ca Always taken

Implementarea hardware pentru branch prediction

Elementele hardware ale unei scheme de branch prediction

Branch History Table

4K-entry BHT, 2 bits/entry, ~80-90% correct predictions

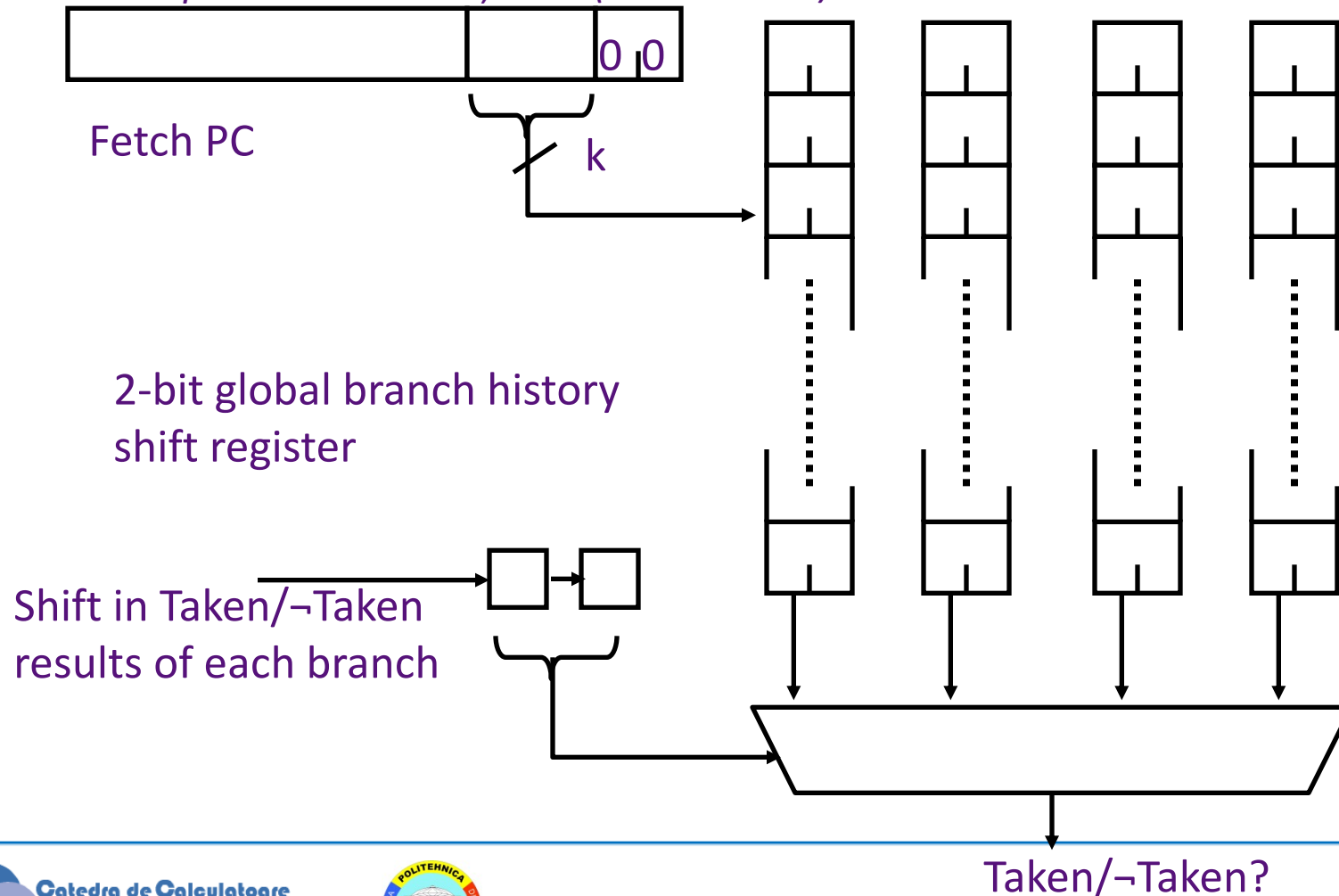
```
if (x[i] < 7) then
    y += 1;
if (x[i] < 5) then
    c -= 4;
```

Dacă prima condiție e falsă atunci și a doua este falsă

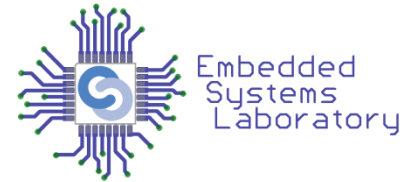
History register, H, înregistrează direcția ultimelor N branch-uri executate de către procesor

Branch prediction pe două niveluri

Pentium Pro folosește rezultatul ultimelor două branch-uri pentru a selecta unul din cele patru seturi de biți BHT (~95% corect)

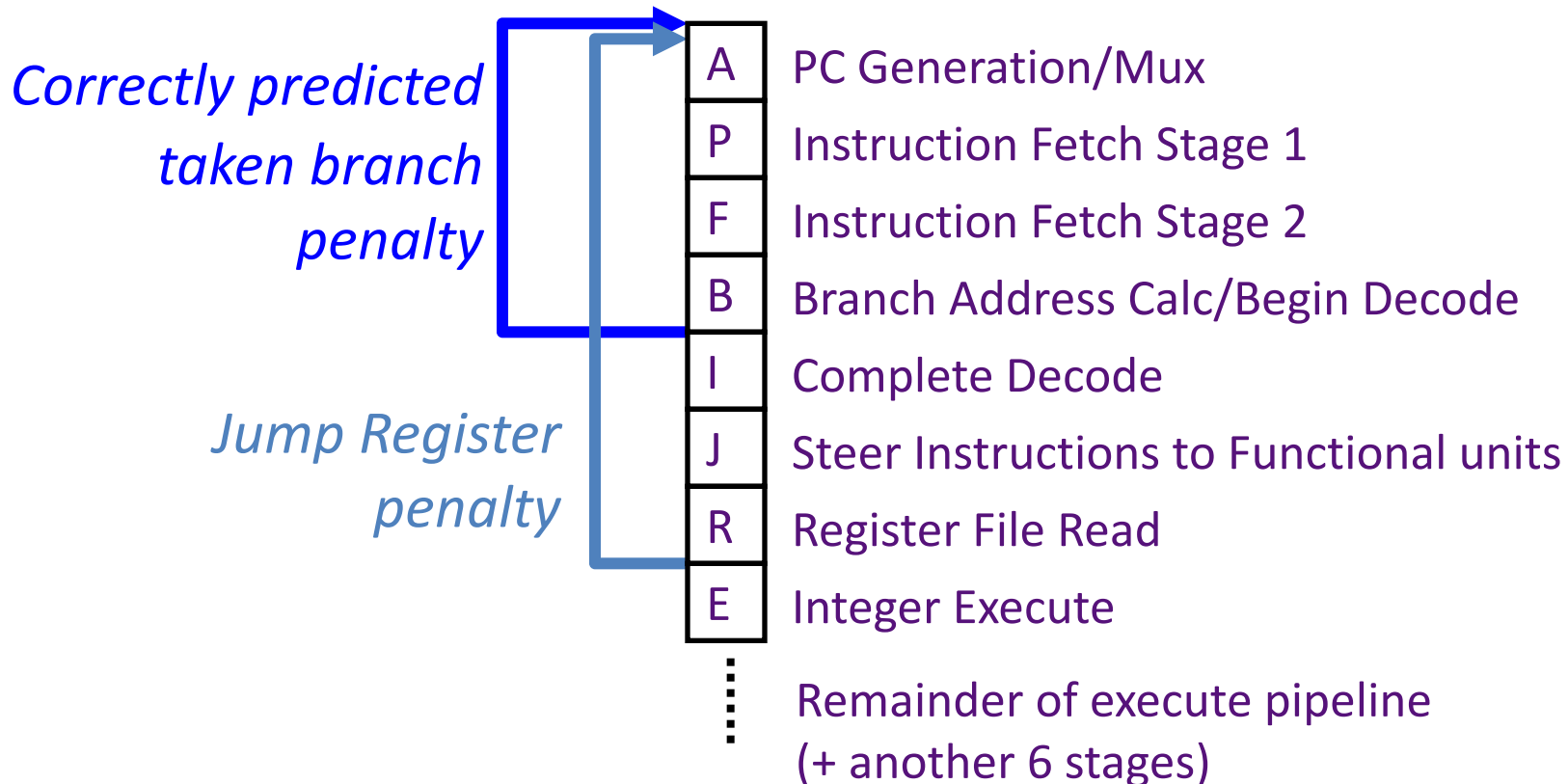
Speculații în ambele direcții

- O alternativă la branch prediction este execuția speculativă a ambelor direcții ale branch-ului
  - Cerințele de resurse sunt proporționale cu numărul de execuții speculative concurente
  - Doar jumătate din resurse vor face muncă utilă când ambele direcții ale unui branch sunt executate speculativ
  - Un branch prediction clasic folosește mai puține resurse decât o execuție speculativă concurentă
- Dacă avem un branch predictor cu o precizie foarte bună, e mai eficient din punct de vedere al costului să dedicăm toate resursele direcției prezise!

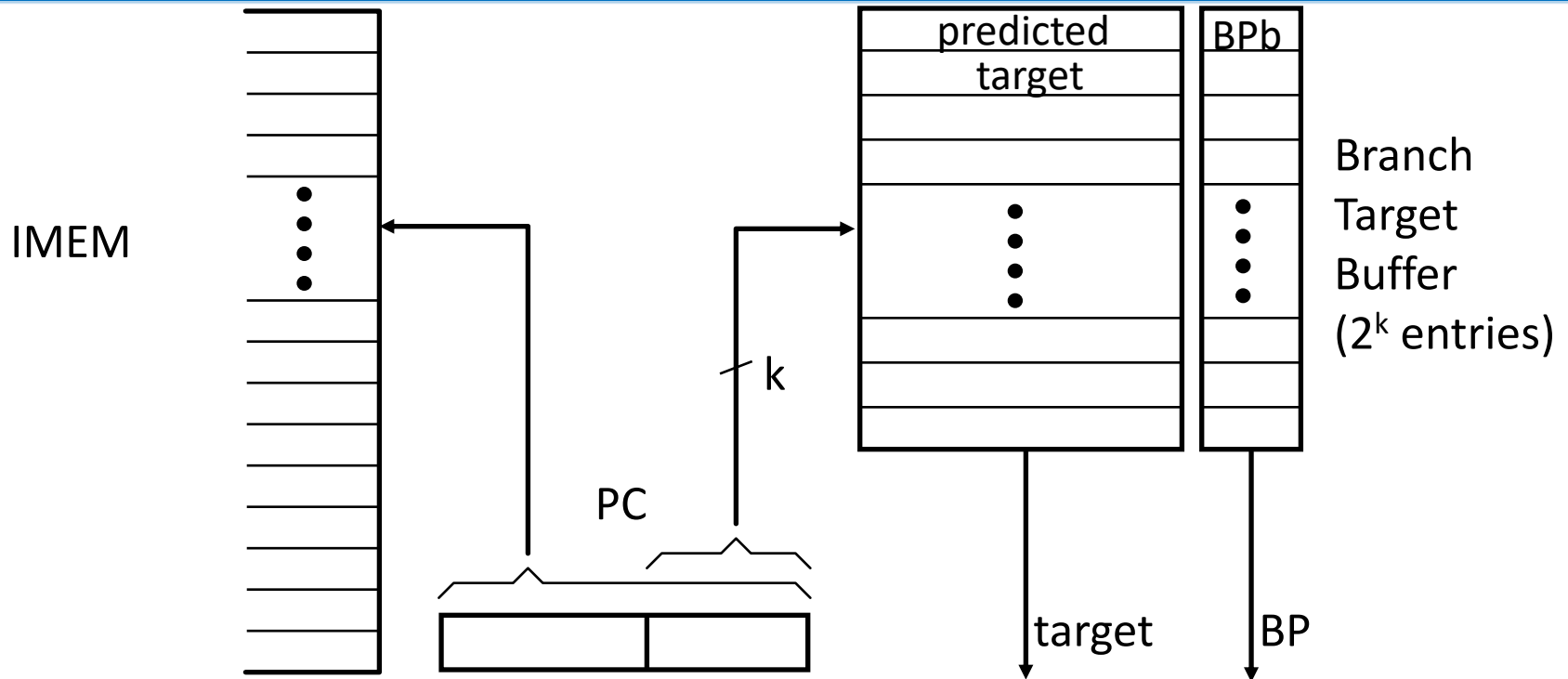
Limitările BHT

Prezice doar direcția branch-ului. Prin urmare, nu poate să redirecționeze operațiile de fetch decât după ce s-a determinat ținta branch-ului.

UltraSPARC-III fetch pipeline

Branch Target Buffer

Biții BP sunt stocați împreună cu adresa țintă precisă pentru salt.

IF stage: *If (BP=taken) then $nPC=target$ else $nPC=PC+4$*

Later: *check prediction, if wrong then kill the instruction and update BTB & BPb else update BPb*

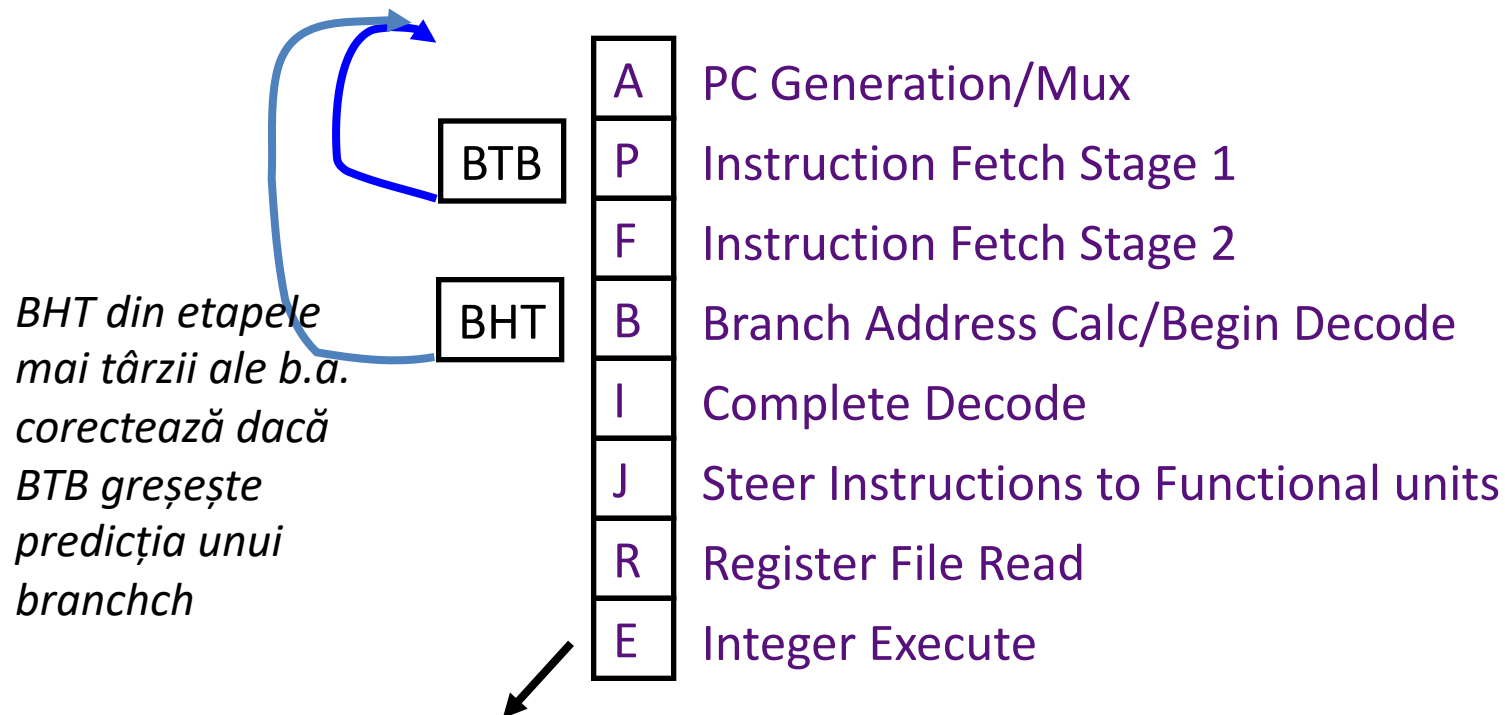
BTB este folosit numai pentru instrucțiunile de control

- BTB conține informații utile doar pentru instrucțiunile de branch și jump
  - > Nu face update pentru celalalte instrucțiuni
- Pentru toate celalalte instrucțiuni, următoarea adresă e $PC+4$!
- *Cum obținem un astfel de comportament fără a decodifica instrucțiunea?*

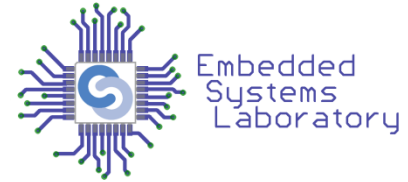
Combinăm BTB și BHT

- Intrările în BTB sunt considerabil mai costisitoare decât cele din BHT, dar pot să redirectioneze fetch-urile mai devreme în b.a. și pot să accelereze branch-urile indirecte (JR)
- BHT poate să țină mai multe înregistrări și este mai precisă

BTB/BHT sunt actualizate după ce branch-ul se execută (etapa E)

Utilizarea Jump Register (JR)

- Switch-uri (jump la adresa pentru case-ul corespunzător)
BTB funcționează bine dacă folosim același case în mod repetat
- Apelare dinamică de funcții (jump la adresa de run-time a funcției)
BTB funcționează bine dacă apelăm aceeași funcție în mod repetat, (e.g., în C++/Java, când obiectele au același tip într-un apel virtual de funcție)
- Întoarceri din subrutine (jump to return address)
BTB funcționează bine dacă avem return la aceeași adresă
⇒ De obicei, aceeași funcție este apelată din mai multe locuri într-un program!

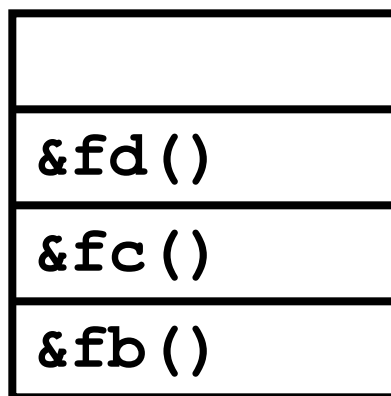
Cât de bine funcționează BTB pentru fiecare din aceste cazuri?

Stiva pentru întoarcere din subrutine

Structură de mici dimensiuni pentru accelerarea JR în cazul return-urilor din subrutine, de obicei mai precisă decât un BTB.

```
fa () { fb () ; }  
fb () { fc () ; }  
fc () { fd () ; }
```

Facem push la adresa la care se face call atunci când se apelează funcția

Pop întoarce adresa atunci când este decodificată instrucțiunea de return din subrutină

*k intrări
(de obicei k=8-16)*

Variația CPI în funcție de diferitele arhitecturi

Efectul pe care le au arhitectura, metodele de branch prediction și execuție speculativă asupra CPI.

Arhitectură	Metode utilizate în practică	CPI
Nonpipelined, multicycle	Strict in-order instruction issue and exec	5-10
Nonpipelined, overlapped	In-order issue, with multiple function units	3-5
Pipelined, static	In-order exec, simple branch prediction	2-3
Superpipelined, dynamic	Out-of-order exec, adv branch prediction	1-2
Superscalar	2- to 4-way issue, interlock & speculation	0.5-1
Advanced superscalar	4- to 8-way issue, aggressive speculation	0.2-0.5

$3.3 \text{ inst / cycle} \times 3 \text{ Gigacycles / s}$
 $\cong 10 \text{ GIPS}$

Dezvoltarea procesoarelor Intel

La început a fost 8080; urmat de 80x86 = IA32 ISA

În jur de cinci etape în banda de asamblare:

80286

80386

80486

Pentium (80586) ↓

Tehnologie mai
avansată

În jur de zece etape în banda de asamblare, out-of-order execution

Pentium Pro

Pentium II

Pentium III

Celeron

Tehnologie mai
avansată

Instrucțiunile sunt sparte
în microinstrucțiuni care
sunt executate out-of-
order dar sunt retrase în
ordine.

20-30 de etape în banda de asamblare

Pentium 4

Multi-GIPS/GFLOPS pentru desktop-uri și laptop-uri

Foarte puțini utilizatori au nevoie de mai multă putere de calcul
Utilizatorii nu mai sunt atât de doritori să facă upgrade doar pentru a avea un procesor mai rapid
Accentul se pune mai mult pe reducerea consumului și ergonomie

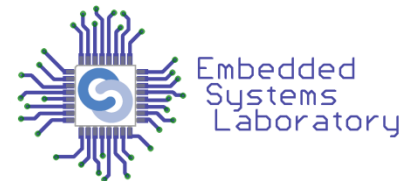
Multi-PIPS/PFLOPS în centrele mari de calcul

Top 500 al supercalculatoarelor, <http://www.top500.org>
Următoarea listă în iunie 2020; din noiembrie 2019:
Toate 500 >> 1 PFLOPS, $\approx 30 > 6$ PFLOPS, 3 > 90 PFLOPS
(în 2008) Toate 500 >> 10 TFLOPS, $\approx 30 > 100$ TFLOPS, 1 > PFLOPS

Multi-EIPS/EFLOPS supercalculatoare în faza de proiectare

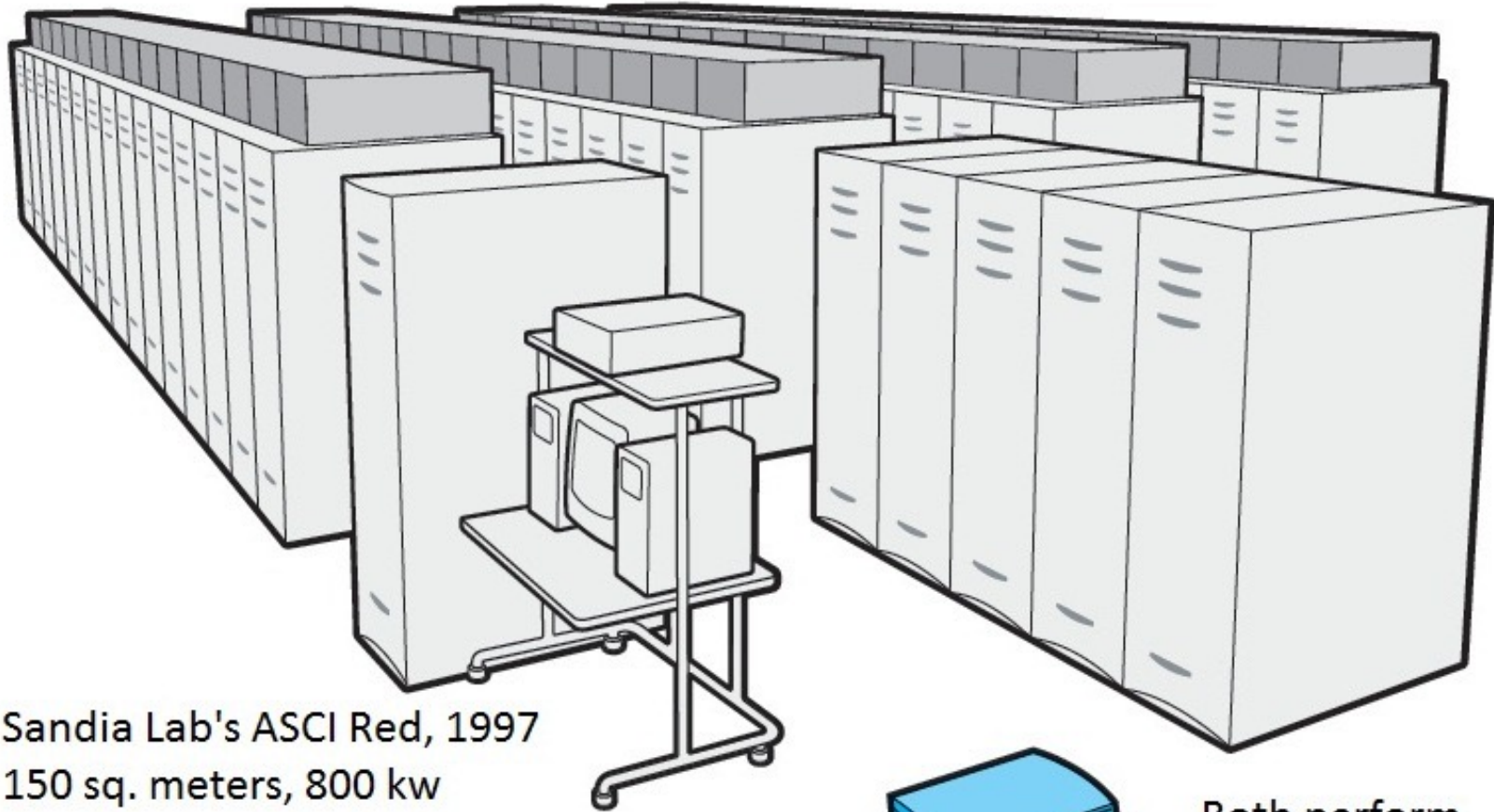

Primele trei supercalculatoare din lume (noiembrie 2021)

Rank	System	Cores	Rmax (TFlop/s)	Rpeak (TFlop/s)	Power (kW)
1	Supercomputer Fugaku - Supercomputer Fugaku, A64FX 48C 2.2GHz, Tofu interconnect D, Fujitsu RIKEN Center for Computational Science Japan	7,630,848	442,010.0	537,212.0	29,899
2	Summit - IBM Power System AC922, IBM POWER9 22C 3.07GHz, NVIDIA Volta GV100, Dual-rail Mellanox EDR Infiniband, IBM DOE/SC/Oak Ridge National Laboratory United States	2,414,592	148,600.0	200,794.9	10,096
3	Sierra - IBM Power System AC922, IBM POWER9 22C 3.1GHz, NVIDIA Volta GV100, Dual-rail Mellanox EDR Infiniband, IBM / NVIDIA / Mellanox DOE/NNSA/LLNL United States	1,572,480	94,640.0	125,712.0	7,438

The Shrinking Supercomputer

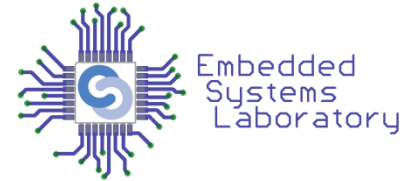

Sandia Lab's ASCI Red, 1997
150 sq. meters, 800 kw

Sony Playstation, 2006
0.08 sq. meter, < 0.2 kw

Both perform
at ~ 2 TFLOPS

Acknowledgements

- These slides contain material developed and copyright by:
  - Arvind (MIT)
  - Krste Asanovic (MIT/UCB)
  - Joel Emer (Intel/MIT)
  - James Hoe (CMU)
  - John Kubiatowicz (UCB)
  - David Patterson (UCB)
- MIT material derived from course 6.823
- UCB material derived from course CS252